

nemføres regler som sikrer, at der kræves forudgående tilladelse til bortskaffelse, genvinding eller genanvendelse af radioaktive stoffer eller materiale, der indeholder radioaktive stoffer, som hidrører fra en operation, der ifølge direktivet er omfattet af krav om anmeldelse eller tilladelse. Forudgående tilladelse til bortskaffelse, genvinding og genanvendelse er dog ikke nødvendig, såfremt det sker i overensstemmelse med frigivelsesniveauer, der er udarbejdet af de kompetente nationale myndigheder. Det nye EU-strålebeskyttelsesdirektiv præciserer således i højere grad end det tidligere direktiv (80/836/Euratom af 15. juli 1980) krav og regler i forbindelse med bortskaffelse, genvinding eller genanvendelse af materialer, der indeholder radioaktive stoffer. Der kan således ikke forudses større risiko for, at importerede varer til danske forbrugere fra maj måned år 2000 kan indeholde radioaktive stoffer.

For overførsel af radioaktive stoffer mellem EU-landene gælder Rådets forordning 93/1493/Euratom, når mængderne og koncentrationerne overstiger de undtagelsesniveauer, der er fastsat i bilag 1 til direktiv 80/836/Euratom for krav om tilladelse fra eller anmeldelse til myndighederne. Forordningen kræver, at der for radioaktive stoffer i form af en lukket strålekilde foreligger en forudgående godkendelse fra myndigheden i den modtagende medlemsstat. For øvrige radioaktive stoffer kræves kvarsalsvis rapportering til myndighederne om overførslen af radioaktive stoffer i det forudgående kvartal.

For overførsel af radioaktivt affald gælder Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 969 af 13. december 1993 om international overførsel af radioaktivt affald. Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv 92/3/Euratom af 3. februar 1992 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne og ind i og ud af Fællesskabet. Bekendtgørelsen kræver i det væsentligste forudgående tilladelse fra Sundhedsstyrelsen til indførsel af radioaktivt affald her i landet og til transittransport af radioaktivt affald gennem Danmark.

Kontrol af indholdet af radioaktive stoffer i almindelige (ikke-radioaktive) varegrupper, der importeres til Danmark, foretages kun såfremt Sundhedsstyrelsen eller andre myndighederne i en konkret sag eller på et konkret tidspunkt finder, at der er behov herfor. Eksempler på sådanne kontrolmålinger har været måling på

fødevarer og andre udvalgte varegrupper efter Tjernoby-ulykken i 1986 samt måling på metal, herunder skrot, fra de baltiske lande og Rusland.«

Spm. nr. S 987

Til miljø- og energiministeren (7/1 98) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Hvilke grænseværdier findes der i Danmark, Sverige, England og Tyskland for mængder og koncentrationer af radioaktive stoffer, herunder atomaffald, som må håndteres uden tilladelse fra myndighederne, for så vidt angår stofferne Tritium (H-3), Cobolt-60 (Co-60), Strontium-90 (Sr-90), Cæsium-137 (Cs-137) og Plutonium-239 (Pu-239), og hvad er indholdet af og strålingen i Becquerel/kg fra radioaktive isotoper ved grundstoffets naturlige forekomst?«

Begrundelse

Ifølge EU-direktiv 96/29 (Euroatom), bilag 1, tabel A, skal der indføres følgende grænseværdier for koncentrationen af radioaktive stoffer, før der skal ske anmeldelse eller gives tilladelse til håndtering (i parentes er anført forøgelsen i forhold til den nugældende engelske grænseværdi ifølge artiklen »År 2001: Radioaktiv hverdag« i bladet Global Økologi fra januar 1998):

Tritium (H-3):	106 kBq/kg (2.500.000 x)
Cobolt-60 (Co-60):	10 kBq/kg (25 x)
Strontium-90 (Sr-90):	102 kBq/kg (250 x)
Cæsium-137 (Cs-137):	10 kBq/kg (25 x)
Plutonium-239 (Pu-239):	1 kBq/kg (2,5 x)

Svar (30/1 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Spørgsmålet har været forelagt for indenrigsministeren, som oplyser følgende:

»Indenrigsministeriet har indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, Statens Institut for Strålehygiejne, der har oplyst følgende, til hvilket jeg kan henholde mig:

»Vedrørende forholdene i Danmark henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 985.